

Πρέπει λοιπόν ή σύμφασις να τροποποιηθῆ
κί ή βιομηχανία μας νά μήν ἀδικηθῆ,
ἀλλοίως κί ἔμετις μέ τῆς ρουαίης ντουμῆ θ' ἀνακαταστήσωμε
κί ἐν πνεύματι στασιαστών τοὺς Γκράδες θά ρουκτώσωμε.

Ντελ.—Εἶπα πρὸς τὸν Δημήτριον, κί ἐκεῖνος ἐσπευσμένως
κί τῆς δικαιοτάτας σας κί' εὐλόγους ἀπαιτήσεις
'στούς Ἀγγλους τὰς ὑπέβαλλε, κί ὁ Μπρόδερτον ἡμέρας
ἐδέχθη καί πρὸς χάριν σας μικρὰ τροποποιήσεις.

(Ἐστὰ ζῆτω ξεσερκρόνεται κί' ὑπὲρ τοῦ περισσεύματος
κί' ἀνοίγεται τὸ στόμα των κί' ὑπερπληροῦται πνεύματος).

Τίθε κί' ἀμπελοκτῆμονες φωνάζουν πολυτλήμονες.

Ἄμπελ.—Μὴν ἀκοῦς τοὺς κονιακάδες, κί' ἄκου τώρα καί
[τὸν πόνον

οἴλων ἀμπελοκτῆμόνων.

Μὴν ἀκοῦς τοὺς κονιακάδες, κί' ἔλα πῆσε τους καί σύ
πῶς καθέναν των οφείλει
κάθε σπῆρτο καί κροσί
νά τὸ κἄνῃ μέ σταφύλι.

Μὴ σ' αὐτοὺς σταφιδά δώσης, μήτε κἄν μικρὸ τσαμπί...
τὸ σταφύλι 'στὰ κροσί των καί 'στὰ σπῆρτα των νά 'μπῆ,
γιατί 'ξέπεσε κί' ὁ μωστός, γιατί 'ρήμαξαν τᾶμπέλια,
καί θά γίνῃ συρορέλια,
καί σοῦ λέμε, Θεοδώρη, πῶς κί' ἔμετις οἱ ρουκαράδες
θά μουντῶσωμε τᾶμπέλια καί θά δράζωμε τοὺς Γκράδες.

Εἶπε καί 'στὸν Δημήτρη σου νά δράξῃ πρὸς καλὸν μας...
κί' ἔμετις πιστοὶ θεράποντες καί τέκν' ἀντάξιά σου,
κί' ἴδε, παππού, κί' ἐπίσκεψαί τακτῆν τὴν ἀμπελὸν μας,
ἦν δεξιῶς ἐφύτουμε καί νῦν ἡ δεξιά σου.

Ντελ.—Ἐχετε μεγάλον λάθος, πατριῶται προσφίτες,
δὲν ἐφύτουμε ποτὲ μου μήτε κλήμα σταφυλῆς,
ἕμεις κί' ὑπὲρ τῶν ἀμπελῶν θά ρροντίσωμε πολὺ...
μόνα κέψαις μου θά γίνουσι ἡ σταφίς κί' ἡ σταφυλῆ.

(Ἐστὰ ζῆτω ξεσερκρόνεται κί' οὐκίτορες ἀμπελῶν,
ποῦ θᾶξουν μέγα μέλλον.)

Περικλέτος, Φασουλῆς, κί' ὁ Παπποῦς ὁ Μπαρκαλλῆς.

Περ.—Καλημερούδι, κύριε Πρωθυπουργέ τοῦ κράτους,
προτάσεις ἔχουμεν κί' ἔμετις μ' ἄδρους συμπερωτάτους.

Ντελ.—Μέ συγμνήσεως παλμοῦς τοὺς φίλους πλησιάζω.

Περ.—Αὐτὸν τὸν Ἀγγλον ἀπ' ἐδῶ ἀξί: τὸν παρουσιάζω...

καλεῖται Φασουλῆδερτον, ἡ Λόντρα τὸν τιμᾶ,
κί' εἶναι Μυλλρόδος τῆντελεμν, φορεί καί Πανκμα.
Φιλέλλον ὡς 'στὸ κόκκαλο, πρὸς ποῦ πάει γόνκ,
καί δίνει καί τὴν σκούρα του νά 'δῆ τὸν Παρθενῶνα,
ἔχει καί τὸ παράσημον τῆς ἐπιγονατίδος
κί' αὐτίς τὸ μονοπόλιον γυρεῖ τῆς σταφίδος,
κί' ἀμέσως δι' ἐγγύσειν θά σας προκαταβάλλῃ
ἀπὸ στερλίνας Ἀγγλικῆς ὀλάκερο τσουβάλι.

Ντελ.—Σρίγγω, σὶρ Φασουλῆδερτον, τὴν δεξιάν σας χεῖρα.

Φασ.—Ὀλράιτ, γιέ, πολὺ καλὰ...

Περ.— Σας λέω πῶς ἡ λίρα

φασουλί φαίνεται γι' αὐτὸν τὸν λάτρην τῶν Ἑλλήνων,
γι' αὐτὸ καί Φασουλῆδερτον καλεῖται 'στὸ Λονδίον.

Φασ.—Ὀλράιτ, γιέ, πολὺ καλὰ, σὶρ Θῆρα Ντεληγιάννη.

Περ.—Σὺν οὐρανοκτετέχου, Πρωθυπουργέ, μ' ἐράνη
κί' ἐδῶ σας τὸν κουβάλακα καλὰ νά γνωμοθετῆ
καί γιὰ τὸ μονοπόλιον νά συνεννοηθῆτε,
κί' ἐπιζῶ μέ τὸ τίποτα πῶς θά τὸν καταφέρω.

Ντελ.—Διὰ τὴν γνωμίαν σας ἀγάλλομαι καί χεῖρα,

κί' αὐτὴν τὴν ἀγαλλίαν δὲν σας τὴν ἀποκρίπτω...
προτάσεις οἰωνοθῆποτε ποτὲ δὲν ἀπορίπτω...
καί τὰς 'δικὰς σας δέχομαι καθὼς τοῦ Πετμεζᾶ.

Περ.—Μέ θάμβος σας κυτᾶζομαι καί στόμακα χαζὰ.

Φασ.—Ὀλράιτ, γιέ, πολὺ καλὰ...

Ντελ. Μνηστῆρες εἶναι κί' ἄλλοι...

κί' ἐν νεωτέρας ἄλλοι τις προτάσεις ὑποβάλλῃ,

σας βεβαιῶ πῶς ἔσμενον θά τὰς διγῶθι κί' ἐκείνας...

καί μένετε πολὺν καιρὸν, Μυλλρόδε, 'στὰς Ἀθήνας;

Περ.—Διὰ Γαλλίας ἐβρασε μέ τὸ Μεσαζερὶ

μὲναι προχθῆς ἀκόμα...

κυτᾶζετε μέ τὸ μονόκλι πῶς σας παρατηρεῖ

κί' ἀνοίγει χάσκον στόμα.

Ντελ.—Πρὸς τὸ παρὸν δὲν εὐκαιρῶ, καί μίλλ παρτῶν,

[λυποῦμαι...

Περ.—Ἄς εἶναι...θά ξαναθῶμε γιὰ νὰ τὰ ξαναποῦμε.

Προβλήματα καθὼς αὐτὸ δυσκόλους ἔχουν λύσεις.

(Κί' οἱ δύο 'στὸν Πρωθυπουργὸν ἀρχίζουσι ὑποκλίσεις,
μὲ χαίρετῆ κί' ὁ Θεοδώρη ἐν λαμπρῶνι νέξ
τὸν Ἀγγλον Φασουλῆδερτον καί τὸν διερμηνέα.
Πᾶλλον κί' οἱ δῶθ τὸν χειροτῶν καί πᾶνε 'στὴ δουλειᾶ των
κί' ἀπὸ τὰ γέλοχα κόκκοινο βαπτοῦνε τὴν κοιλιά των,
κί' ὁ Περικλῆς, ποῦ πάντοτε καλὰ τὰ καταφέρει,
τὸν Λόρδον Φασουλῆδερτον ἀλύπητα τὸν δέρει).

Καί καμπόδασι ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Κρήσα, ποίησις ὠραία, ποῦ μέ πόνο κλειδαῖε,
ἔργον τῆς Οἰκονομίδου, τῆς Σοφίας δηλαδῆ,
καί σαρτῶσα μουσική τοῦ μαέστρου τοῦ Λαυράγκα,
κί' ἡ τιμὴ τῆς σὲ χαρτὶ τρία μόνον φεροράγκα.

Φθισιακτρεῖα, δηλαδῆ μελέτη σοβαρὰ

ἐν γλώσσῃ γλαφυρῆ.

Βασιλῆς ὁ Πατρίκιος, ποῦναι γιατρός βαρβάτος,

κί' ἄλλην δευτέραν ἐκδοσιν συνέγραψεν ἐσχάτως.

'Στὸν δρόμον τοῦ Σταδίου κί' αὐξων εἰκοσιτρία

κατάρωτος καί μέγας κί' ἔλος κοκεταρία

οἶκος βασιλικῆς

κί' ἐμποροπρακτικῆς

τοῦ ράπτου Γεωργίου τοῦ Παπαγιάννου,

ποῦ 'γνώρισε τὸ γόστο κάθε πρωτεουσινζῶου.

Αὐτὸς δὲν φέρει κῶπτας ἐκ τῆς Εὐρώπης ξένους,

τὸ κῶπτεν καί τὸ ράπτειν εἶναι 'δουλειὰ 'δικὴ του,

κί' ἔχει πελάτας τόσοσιν κατενοσικαμένους

καί μέ τὸ κόψιμό του καί μέ τὴν ρακτικὴ του.

Καί τρέχουν ἐλεκτροὶ σ' ἐκείνον ὀλέαν,

καί κόψε με κί ἐμέ καί ράψε με κί ἐμένα

καί κάνε με καθάραι καί δακτυλίδι μέση,

καί τρίς ευτυχημένους ἐκείνος ποῦ θά πῶσῃ

'στὸ Γεωργίον τὴν ψαλλίδῃ, 'στὸ Γεωργίον τὴν βελόνῃ,

κί' αὐτὴν ὑπερμῶστε καί νῦν καί 'στὸν αἰῶνα.